

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ੳ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਗਰੋਵਰ ਜੇ. ਜੇ.

ਸ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - -ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ , ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ੳ- ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 389

ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)-ਸੈਕਸ਼ਨ 46(2) —

¹⁹⁵⁸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਮਾਰਚ, ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ 25 ਵਾਂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ-ਭਾਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ-ਪੰਜਾਬ

ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 87 ਅਤੇ 69— ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਜਦੋਂ ਡਿਫਾਲਟਰ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਕਾਇਆ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 67 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 69 ਸਿਰਫ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਕਲੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ। ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਫਾਲਟਰ ਵਜੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇੱਕ ਹਸਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਦੁਆਰਾ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗਰੋਵਰ ਦੁਆਰਾ 25 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਰਚ, 1958।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ SMSIKRI, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ।

ਨਿਰਣਾ.

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ.-ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਰਨ ਸਿੰਘ-ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਪਾਰ ਕੀਤਾ। 7 ਮਈ, 1944 ਨੂੰ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਪਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1947-48 ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1955 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ

ਤਹਸਿਲਦਾਰ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ.

ਫਰਮ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1,11,555-7-0. ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ * ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ ਤੋਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਕਵਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਲਛਮਣ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਤਹਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਾਲਗ ਮੈਂਬਰਾਂ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ- ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਤਣਾਅ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ 24 ਅਗਸਤ, 1956 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਹੈ

ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਓ।

ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ — ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ⁴ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਹਿਭਾਗੀ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2, ਉਪ-ਧਾਰਾ (9) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਅਣ-ਸੀ ਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹਸਤੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਥੇ ਸੀ

ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਇਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-
4 ਜਹਾਜ਼ ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਈਵਾਲੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ; ਆਰ ਟੀ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ.

ਹਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਹੁਣ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1947-48 ਲਈ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਣਵੀਂਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ, ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਅਤੇ ਕਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਧਾਰਾ 25 ਏ, ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 46(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਰਿਕਵਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪੇਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ - ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਕਮ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ * ਸੰਸਥਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 46 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਰਕਮ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਢੰਗ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਰਿਕਵਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਭੇਜ ਕੇ ਧਾਰਾ *46(2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 46(2) ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਪੰਜਾਬ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਢੰਗਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ 1,11,555-7-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

5. ਪੰਜਾਬ ਖ਼ਤਰਿਸ਼ੀਲਦਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ । ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: - ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ

⁶⁹ (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲ ਦੇ ਬਕਾਏ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਮਾਲ-ਅਧਿਕਾਰੀ .
ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਓ। (2) ਜਦੋਂ ਡਿਫ਼ਾਲਟਰ ਨੂੰ

ਡਿਫ਼ਾਲਟਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ

ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਸੋਨਲ ਰੋਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜੇਕਰ ਬਕਾਇਆ ਅਜੇ ਵੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ।

(3) ਜਦੋਂ ਡਿਫ਼ਾਲਟਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਕੁਲੈਕਟਰ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ। "ਫਿੱਟ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

(4) ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੋਵੇਗੀ। | ਕਿਸੇ ਡਿਫ਼ਾਲਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਇੱਕ ਔਰਤ, ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ, ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਜਾਂ ਮੂਰਖ ਹੈ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਰਗੀ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ * ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਫ਼ਾਲਟਰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 67 (ਬੀ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 69 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ

ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਨ - ਆਮਦਨ -811 (5) "ਰੋਰ" ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 67(ਬੀ) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 69 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ, ਅਤੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਹਨ। ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(8) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਸਮੇਤ ਮਾਲੀਆ। ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲੈਂਜ ਐਕਟ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ (ਵੀਡੀਓ ਸੈਕਸ਼ਨ 2, ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲੈਂਜ ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (40) ਪਰ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ " ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਕੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਲਿਮਿਟੇਡ (1), ਲਾਰਡ ਬਲੈਕਬਰਨ ਨੇ ਦੇਖਿਆ: -

"ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਇੱਕ ਨਿਗਮ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ T5e ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ੀਅਲ ਵਿਅਕਤੀ, ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਪੂਰਵ ਸੰਕਲਪ ਬਿਲਕੁਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹਾਲਾਤ

(1) (1880) 5 AC 857

ਸੰਦਰਭ, ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਅਰਥ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਦੂਜਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਵਿਅਕਤੀ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂ ਘੱਟ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਰਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ, ਜਿਸ ਵੀ ਅਰਥ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝੋ-"

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 69 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਕਲੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਵੇਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਵਜੋਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਬਲੈਕਬਰਨ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕੋਰਟੀਬਨ ਨੂੰ ਕੈਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(4) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਔਰਤ, ਪਾਗਲ ਜਾਂ ਮੂਰਖ, ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਜਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ ਵਜੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇੱਕ ਹਸਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਤਣਾਅ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੀਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਡਿਫਾਲਟਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ,

ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕੈਦ। ਜਦੋਂ ਡਿਫਾਲਟਰ - ਕੁਲਦੀਪ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੀਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- The ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 67 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪਕੜਿਆ ਗਿਆ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਰ ਢੰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਬਲਸਨ ਨਾਰਮ * ਜੇ -

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਗਰੇਵਰ . ਜੇ.

ਆਰ.ਐਸ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਹਵਾਲਾ।

ਗੋਸਾਈਂ ਅਤੇ ਗਰੇਵਰ ਜੇ.ਜੇ.

ਮੀਨਾ ਰਾਮ ਉਰਫ ਬਸਤੀ ਰਾਮ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਕੀ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

(1955 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 142-ਪੀ)

ਪੈਪਸੂ ਪੰਚਾਇਤ ਰਾਜ ਐਕਟ (2008 Bk ਦਾ VIII) - ਸੈਕਸ਼ਨ

1953

67— ਕੀ ਲਾਜ਼ਮੀ — ਪੰਚਾਇਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਕੀ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਾਰਚ, 31

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਪੰਚਾਇਤ ਰਾਜ ਐਕਟ 2008 ਬੀਕੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 67(1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ, ਇਸਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ।

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਪੰਚਾਇਤ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੁੱਚੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਧਾਰਾ 67 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ (ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ) ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 67 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਉਪਧਾਰਾ (2)

ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈਯੋਗ ਹੋਵੇ, - ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰੋ-ਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਅਦਾਲਤ, ਅਰਥਾਤ, ਅਦਾਲਤ।

ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ ਪੁਰੀ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ, ਕੈਂਪ ਦੁਆਰਾ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ। ਕੰਡਾਘਾਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਦੇ ਨਾਲ, ਸ. ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ 1st ਕਲਾਸ, ਕੰਡਾਘਾਟ ਮਿਤੀ 29 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਧਾਰਾ 438 ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਜੀ ਐਲ ਚੋਪੜਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਆਰਕੇ ਦਾਸ ਭੰਡਾਰੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ

ਐਨਐਲ ਸਲੂਜਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗਰੋਵਰ, ਜੇ. ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.-ਮੀਨਾ ਰਾਮ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਕੰਡਾਘਾਟ, 4 ਧਾਰਾ 323, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। 50 ਜਾਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ - ਪੈਪਸੂ ਪੰਚਾਇਤ ਰਾਜ ਐਕਟ, 2008 ਬੀਕੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 * ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਚੋਪੜਾ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਅਤੇ ਮੀਨਾ ਰਾਮ ਦੇ 9 ਜੂਨ, 1955 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਸਤੀ ਰਾਮ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

L * ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬੈਂਚ।
ਸੋ

v.
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਵਾਰਕੀ

ਗਰੋਵਰ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਪਸੂ ਪੰਚਾਇਤ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। 2008 ਬੀ.ਕੇ. (ਇੱਥੇ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ

ਰੈ), ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਸਰਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਸਰਕਲ

ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਭਾ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇ

^ ਹਰੇਕ ਸਰਕਲ ਲਈ ਪੰਚਾਇਤੀ ਅਦਾਲਤ। ਸੈਕਸ਼ਨ 55 ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ **x ਨੂੰ** ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਲਾਸ I ਅਤੇ ਕਲਾਸ II ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 65 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹੀ. ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਏ

ਧਾਰਾ 323 ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ, ਹੋਵੇਗਾ

⁴, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ। ਅਨੁਭਾਗ

67 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"67. (1) ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

(2) ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਗਠਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ।"

(3) ਧਾਰਾ 70 ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਿਵੇਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ

ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਈ . ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਜੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੀ ਦੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। 1. ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜੁਬਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ* ਤਾਂ ਧਾਰਾ 70 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ

ਅਜਿਹੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੋ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 71 ਉਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 73 ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 74 ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੀਮਤ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਕਲਾਸ I, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਦੁੱਗਣਾ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਕਲਾਸ II ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਆਦਿ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੋ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦਾ ਜੁਮਾਨਤ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਬਾਂਡ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਉਮਰ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੋ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਂਡ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕੇ। ਧਾਰਾ 74 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ:-

- (a) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ;
- (b) ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਲਈ।

ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਫਜ਼ੂਲ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ, ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਆਰ.^x ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜੋ ਕਿ 100 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 76 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 562 ਜਾਂ 565 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਿਛਲੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ * ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਏਗਾ। - ਅਪੀਲੀ ਫੋਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 77 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ * ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 77 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੁੱਚੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬਲਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੀਨਾ ਰਾਮ
ਆਲਿਆ, ਬਸਤੀ
ਰਾਮ
ਦਵਾਰਕੀ ਗਰੋਵਰ
ਜੈ.

ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਜਿਸ

। ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੈ

ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ

67 ਦੀ ਜਾਂਚ

ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ

। ਉਪ-

• ਧਾਰਾ 67 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਇਸ ਨੂੰ ਓਬਲੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ 'ਤੇ ਗੈਟਰੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ- | 4 ਉਪਭਾਗ (1) ਅਤੇ

ਧਾਰਾ 67 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਉਪਧਾਰਾ (2) com ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪਛਾਣ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਪਰ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਣਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਦਾਲਤ, ਅਰਥਾਤ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਾਪਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਆਮ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਣ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਝੁਕਾਅ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੀਸਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਵੀਨਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67(1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ 'ਸ਼ੱਲ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵਰਤਦੀ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ 'ਸ਼ੱਲ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ [ਹਰੀ ਵਿਸ਼ੂਨ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦ ਇਸ਼ਾਕ (1)], ਪਰ ਇਹ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐੱਚ. N. ਰਿਸ਼ਬਦ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ, (2)। ਐਕਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਕੀਮ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 67(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ

(1) ਏਆਈਆਰ, 1355 ਐਸਸੀ 233

(2) ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 196

ਸਮਾਨਤਾ ਖਿੱਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 191 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ 537 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਲਾਜਯੋਗ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ [ਮੁਹੰਮਦ ਸਦੀਕ ਬਨਾਮ ਐਮਪਰੋਰ (1), ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਚਿਤਲੇ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿੱਚ ਨੋਟ 5 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ- * ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, ਵਾਲੀਅਮ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

1] . ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੀਤਾ ਦੇਵੀ, (2), ਅਤੇ ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਨਰਸੀਆ, (3), ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਧਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਕਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਸ

ਸਿਵਲ ਮਿਸੇਲੇਨੀਅਸ

ਭੰਡਾਰੀ ਏ.ਐਨ. ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.

ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਹਲਵਾਈ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1957 ਦੇ ਸਿਵਲ ਸੰਬੰਧਨ ਨੰਬਰ 67 76, 77, 101, 243, ਅਤੇ 644 ਦੇ ਨਾਲ 1957 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 791

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਹੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)— ਸੈਕਸ਼ਨ 13
(3) (ਏ)-ਦੀ ਸੋਧ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ (ਸੋਧ) ਐਕਟ (1956 ਦਾ XXIX)—ਕੀ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ—ਸੋਧ ਐਕਟ XXIX ਦੇ

1958

(1) ਏਆਈਆਰ 1938 ਲਾਹ. 19

(2) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1958 ਪੈਟ. 113

(3) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1940 ਸੈਡ. 495

1956— ਭਾਵੇਂ ਸਾਰਥਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮਹਿਜ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ— ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ—ਕੀ ਕੋਈ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ—1949 ਦਾ ਐਕਟ III— ਸੈਕਸ਼ਨ 13— “ਬੇਦਖਲ” ਅਤੇ “*” ਅਨੁਸਾਰ ^

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ"—“ਨਿਯਮਿਤ ਅਧਿਕਾਰ” ਦਾ ਅਰਥ—ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ ਐਕਟ (U9b ਦਾ I)—ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ—ਸੈਕਸ਼ਨ 4—ਇਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ-ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। —ਕਾਨੂੰਨ—ਕੀ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿਚੂ—ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ,"Irt^ed^^ ਐਕਟ—, ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਨ ਲਈ—ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ—1949 ਦਾ ਐਕਟ III—ਸੈਕਸ਼ਨ 13(1)-“ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ”—1956 ਦੇ ਐਕਟ XXIX ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ⁴ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪੂਰਬ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ "ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ "*" ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III) ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਹਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇਣਾ ਸੀ। 1956 ਦਾ ਐਕਟ XXIX ਵੀ .ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ - ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਲੀਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੋਧ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 1956 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ 29 ਦੁਆਰਾ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧੀਨ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ 29 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ** 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) (ਏ), ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੂਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੀਬਿਤ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਨਾ ਹੀ . 1956 ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (3) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1956 ਦਾ XXIX, ਸਾਰਥਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ "ਬੇਦਖਲ" ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ"। ਬੇਦਖਲੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧੀ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਤਰੀਕਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਟਰੋਲ ਟ੍ਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਬੇਦਖਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਾਕੰਸ " ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਡਾਂਸ ਵਿੱਚ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ "ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਢੰਗ ਜਾਂ ਢੰਗ ਵਿੱਚ" ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ। ਉਪ-ਧਾਰਾ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਸਿਵਾਏ " ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "। ਇਸਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਰਥ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਸਿਰਫ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ "ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ" ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਦਖਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਨਿਯਮਿਤ ਅਧਿਕਾਰ" ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ

'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਪੱਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਦਾ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਵੱਖਰੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲਾਈਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਨਵਾਂ ਐਕਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਕੇਬਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਧੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਸੁਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉੱਥੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ

ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਇਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲੀਬਿਟ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਸੰਕੇਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਪੁਖਤਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਣਸੋਧੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਇਹ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਇਹ ਉਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ III ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1) ਵਿੱਚ "ਇਸ ਧਾਰਾ" ਨੂੰ, 1956 ਦੇ ਐਕਟ XXIX ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 4 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ, ਰੈੱਟ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 23 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ।

ਵੋਲ. Xi| ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

1557,

ਸਿਵਲ ਮਿਸ ਵਿੱਚ. 1956 ਦਾ ਨੰਬਰ 791

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਚ.ਐੱਲ. ਸਰੀਨ ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ

ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਐਨ. ਗੋਸਵਾਮੀ । "

1957 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 67 ਵਿੱਚ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਸੀ.

ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ ਪੁਰੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

1957 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 76 ਅਤੇ 77 ਵਿੱਚ ਆਈ

ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸੀ.

ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ ਪੁਰੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

1957 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 101 ਵਿੱਚ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ।

ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

1957 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 243 ਵਿੱਚ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਦੱਤ ਬਾਹਰੀ ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਮੈਸਜਰ ਡੀ ਐਨ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਆਰ ਐਨ ਅਗਰਵਾਲ ।

1957 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 644 ਵਿੱਚ

ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕਰਵਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਦੌਲਤ ਰਾਮ ਮਨਚੰਦਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

(ਨੋਟ:-ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾਮੂਲੀ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ)।

ਆਰਡਰ

ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.- ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ^{ਇਨਚੋਪੜਾ} ਦਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੂਰਬ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ (ਸੋਧ)

ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਐਕਟ, 1956, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪੈਂਡਿੰਗ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ-
 ਐਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ 24 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ * ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਚ ਉਪ ਦੀ ਥਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
 ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) (ਏ) ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) (ਇਥੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ): -

“ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸੁਧਾਰ ਜਾਂ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬਿਲਡਿੰਗ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਅਯੋਗ ”।

ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 13(3) (ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

“ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।”

ਸੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਕਿਸੇ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

1956 ਦਾ ਐਕਟ 29. ਸਵਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ^ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਰਪਰਸ਼ਾਦ ਸੋਧ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ- ਹੈਵੈਇੰਗਸ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਵਰਗ :-

Chopra, J.

- (1) 24 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ, ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

- (2) ਇੱਕ ਅਪੀਲ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲੰਬਿਤ ਫੈਸਲਾ।
- (3) 1956 ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ AP ਪੈਲੇਟ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ।

■ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4, ਜਿਸਦਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: -

“ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-

- (a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਾਂ
- (b) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਸਹਿਣਾ ਪਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ

ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਹਲਵਾਈ
ਵੀ.
ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ

ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.

- (c) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ
- (d) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨੇ, ਜ਼ਬਤ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ; ਜਾਂ
- (ਈ) ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਦੇਣਦਾਰੀ, ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜ਼ਬਤ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ;

ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਸ਼ੁਰੂ

ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਜ਼ਰਮਾਨਾ, ਜ਼ਬਤ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਤੀਜੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਲਟ ਰਾਏ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਮਾਈਨਿੰਗ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲਾਈਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਨਵਾਂ ਐਕਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ * ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4, ਇਸ ਲਈ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਇਰਾਦਾ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਰਾਮ ਪਰਜ਼ਾਦ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ (1)।

*

ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ

ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ-----

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਨਰਲ ਚੋਪੜਾ † ਜੋ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ‡ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹਟਾਉਂਦਾ ਹੈ-

‡

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀ ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ-

* ਆਪਣੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ▶ * ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਫ਼ਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੁਕੁਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ਵਰ ਲਾਲ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ

(1) ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 84

(2) ਏਆਈਆਰ 1941 ਐਫਸੀ 5

- * * ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ en ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰਚੇ ਗਏ ਖਰਚੇ
ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ
ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਏਸੀ-
- ⁴ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਹੱਕ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ
ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੁੜ-ਉਸਾਰੀ
ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ
ਅਰਜ਼ੀ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-
- ਟੀ ਕੈਸਨ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ,
ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ
ਹੈ, ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ- $n \text{ } \textcircled{R}^{\wedge} \text{ } ^{81} \text{ } _{\text{se}} \text{ } \text{if}$; ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਫਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ *)

ChTrTj ਜੋ ਬਦਨਾਮੀ, ਅਸੰਗਤਤਾ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕੀਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਲਮ ਅਤੇ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅੰਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ: 'ਨੋ M ' ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇ। ਬਿਲਕੁਲ, ਸ਼ਾਮਰਾਓ ਵੀ. ਪਾਰਲੇਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਥਾਨਾ ਬੰਬੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਪ-^ ਹੈ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 1956 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ "ਇਸ ਧਾਰਾ" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:- >

“ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਥੋਂ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ.

ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ "ਉਥੋਂ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, 1956 ਦਾ ਐਕਟ 29 ਸਬ- ਸਟੈਟਿਵ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ। ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ *1 ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਦ

$Ra \wedge \wedge$ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ v ਲਈ ਇੱਕ ਠੋਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੋਧ ^{ਸੀ}
^z ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਕਰਨਲ ਹਿਜ਼ ਹਾਈਨੈਸ ਰਾਜਾ ਸਰ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਬੰਸ ਵਿੱਚ

w ਬਹਾਦਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਓਜ ਪੰਜਾਬ (1), ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਰਿਕਵਿਜ਼ਿਨਿੰਗ ਆਫ ਇਮ ਮੂਵੇਬਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਟੈਂਪਰੇਰੀ ਪਾਵਰਜ਼) ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਮੰਗ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੋਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

⁵ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਵਾਇਰਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ :-

“ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਾਬਕਾ ਪੋਸਟ ਫੈਕਟੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ

ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਹਲਵਾਈ
ਬਨਾਮ ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ

ਚੋਪੜਾ ਜੇ.

ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਖੋਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵੈਸਟਰਨ ਕਾਉਂਟੀਜ਼ ਰੇਲਵੇ ਬਨਾਮ ਵਿੰਡਸਰ (1) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਵਾਟਸਨ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ* ਖੋਹਣ ਲਈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਚੀਜ਼, ਜੋ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਸਰੀਰਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਇੱਛਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸੰਭਾਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਟੀ. ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਵਿਤਰੀ ਦੇਵੀ (2), ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955, ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਕਨੂੰਨੀ ਜਾਦੂ-ਟੂਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਪੰਗਤਾ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਰਾਦਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ

0)71882) 7 A.'C.T78, ~179
(2) 1957 PLR 549

ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

> ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਇੰਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਨਾ ਹੋਣ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਰਥ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਆਜਿਹੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਸੰਚਾਲਨ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ-

* ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣਾ।

* ਜੇ ਦੋ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਕਾਰਨ ਹੈ-

^B ਯੋਗ, ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਇਕਸਾਰ ਅਤੇ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਘੱਟ ਸੰਭਾਵਨਾ। ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ . ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)। ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁਨਰ-ਗਿਆਨੀ ਢੰਗ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਕਿੱਥੋਂ ਹੈ

* ਸੁਝਾਏ ਗਏ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਹੋਣ।

* ਇਰਾਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।

* * ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ * ਵਰਤਮਾਨ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪ੍ਰੈੱਸ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸੰਕੇਤ 'ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਰਹੇਗਾ।

ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਵਿਧਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼- ਹੈਵਾਇਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨਾ ਹੈ" * ਚੰਦ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ- ਚੋਪੜਾ, ਜੋ .ਤਹਾਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ. 1956 ਦੇ ਐਕਟ 29 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲੀਬਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਵੀ ਸਾਂਝਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਉਪਧਾਰਾ ਵਿਚਲੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ "ਇਸ ਧਾਰਾ" ਨੂੰ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਭਾਗ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਸੋਧ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, - ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਵਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਭਾਗ ਵਿੱਚ "ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ" ਵਾਕਾਂਸ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਲਾਹੇਵੰਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਯੁਕਤ ਪੰਜਾਬ ਐਮ 1941 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1941, ਸਿਰਫ਼ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ "ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਏ" ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਣਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਡਿਕਸ਼ਨ

ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ $Ra \wedge \wedge 3d$ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1947 ਦਾ VI, ਚੋਪੜਾ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਨੇ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤਬਦੀਲੀ. ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1)

ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1947, ਨਿਰਧਾਰਤ: -

“ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਥੋਂ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ।”

ਮਿਸਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੰਟਰੋਲਰ, ਜੇਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਤਾਂ - ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਵੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਸਿਵਲ:1 ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਣਐਕਸੀ ਕੱਟਣਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਕਨ ਟ੍ਰੇਲਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦਾ ਵਾਕੰਸ਼ “ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ-

ਐਚ ਾ ਡਬਲਯੂ ਸਨ, "ਬਿਲਕੁਲ ਇਰਾਦਾ ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਦੀ ਅਮਲਯੋਗਤਾ ਨੂੰ

ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਸੀ-

ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਾਕੰਸ਼ "ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ" ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਫੋਰਮ ਬੇਦਖਲੀ ਹੈ ਉਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਕੰਟਰੋਲਰ) ਸੀ।

1948 ਵਿੱਚ 1947 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸੋਧੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ 1947 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੁਆਰਾ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 25

ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1949 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਥੋਂ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ”

ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕੋ-ਇਕ ਅਪਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ " ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ" ਹੋਵੇਗਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, "ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ 1949 ਦੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਸੀ। ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਨਾਲ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੇਤੁਕੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਅਮਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ, ^{ਰਾਮ} ਪਰਸ਼ਾਦ ਮੇਰੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਭਰਾ ਭੰਡਾਰੀ, ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸਨ), " ਮੁੱਖਤਾਰ ਚੰਦ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਹਾਸ਼ੋਹੀਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ 1947 ਦੇ ਐਕਟ VI ਦੁਆਰਾ, 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਸੀ।

* ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪਵਾਦ "ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ" ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 6, 30 ਮਈ, 1950 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ , 1950 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੇ.

ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ 1956 ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। , ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੱਟੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੇਹੂਦਾ ਹੈ, ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਧਾਰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਟਰੋਲਰ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਭਾਗ ਡੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ

(1) ਏਆਈਆਰ 1951 ਪੁਨ। 329

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਸਲ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ^{ਰਾਮ} ਪਰਸ਼ਾਦ । "ਬੇਦਖਲ ਕਰੋ" ^{ਰਾ} [^] ਵਾਲੀ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ

ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਬੇਦਖਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ > " ^ਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧੀ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ * ਕੰਟਰੋਲਰ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ

ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਤਰੀਕਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਲ ਬੇਦਖਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, " ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ" ਵਾਕੰਸ਼ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ "ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਧੀ ਜਾਂ ਮੋਡ" ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ। ਉਪ ਧਾਰਾ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ "ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ" ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਰਥ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਸਿਰਫ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ "ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ" ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, 1956 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ /ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੁੜ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ

ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ । ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ , ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਚੁਪੜਾ ਜੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਸੋਧ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਅਮਲਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ (3) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਹ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤੰਬੂ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। (Craies on Interpretation of Statutes, ਸਫ਼ਾ 360)।

ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਣਸੋਧੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਇਹ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 13(1) ਵਿੱਚ "ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ" ਨੂੰ, ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਭਾਗ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਉਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਰੀਟਰੋਸਪੈਕਟਿਵ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਸਿਮਲਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਂਡ ਇਨ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟੇਡ (1) .

ਰਾਮ ਫਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਚੋਪੜਾ, ਜੇ. . ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ S ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ "ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ" ਵਾਕੰਸ਼ ਦੀ ਮਹਿਜ਼ ਵਰਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੁਨਰ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਹਰ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ। "ਨਿਯਮਿਤ ਅਧਿਕਾਰ" ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ, ਕਨੂੰਨ, ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿਤ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਸਾਰਥਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਝੁਕਿਆ ਹੈ। ਗੇਮਿੰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18, 8 ਅਤੇ 9 ਵਿਅਤ। ਸੀ. 109, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ: -

"ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿ ਸਾਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਪੈਰੋਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਗੇਮਿੰਗ ਜਾਂ ਸਟੋਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ * ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਹਾੜੀ 'ਤੇ ਜਿੱਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੋ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਜ਼ੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ^{ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਰੋਕ} -ਟੋਕਰਾ ^{ਚੋਪੜਾ} ਚੁ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। j ਟ੍ਰੈਕਟ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਲੀਬਰ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਚੰਦਰਮਾ ਬਨਾਮ ਡਰਡਨ (1) ਵਿੱਚ ਪਾਰਕੇ, ਜੇ., ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ : -

“ਇਹ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਚੀਜ਼ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ

ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਇਹ ਫੜਨਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁਕੱਦਮਾ, ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਕੇ, ਜਾਂ ਗੈਰ- ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭਵਿੱਖੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਿਰਫ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ, ਜੋ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ

r'.

"ਐਕਟਮੈਂਟ, 'ਕਿ ਸਾਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ, ਗੇਮਿੰਗ ਜਾਂ ਸਟੋਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ,' ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ (1) (1848) 2 ਐਕਸਚ. 22 "-----

ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਹਲਵਾਈ
ਬਨਾਮ ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ

ਚੋਪੜਾ ਜੇ.

ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਅਗਲਾ ਭਾਗ ਇਕੱਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇੰਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ, ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਸਿਰਫ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਧਾਰਾ, ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲਾਗਤ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਵਾਧੂ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਨਿਰੀਖਣ ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇੱਕ ਦੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਸੰਭਾਲਿਆ" ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਸਿਰਫ ਬੇਲੋੜੀ ਹੋਣ ਦੀ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਅਨਿਆਪੂਰਨ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਠੋਸ ਨਿਯਮ - ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ , ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ^^^ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਪਰ ਭਵਿੱਖੀ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ; ਅਤੇ, ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਕਿ ਮੁਦਈ ਸਾਡੇ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।"

ਦੂਜੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ "ਜਾਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ" ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਵੀ, ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਉੱਘੇ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ।

ਟਰੇਡ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਐਕਟ, 1906 ਦੀ ਧਾਰਾ 4, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ

ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ " ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।" ਸਮਿਥੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਸੋਸਿਏਸ਼ਨ ਆਫ ਆਪਰੇਟਿਵ ਪਲਾਸਟਰਰਜ਼ (1) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰਿਟ੍ਰੋਸ ਪੈਕਟਿਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬੀਡਲਿੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੌਲ (2), ਗੇਮਿੰਗ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ 20 ਜੁਲਾਈ, 1922 ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਗੇਮਿੰਗ ਐਕਟ, 1835 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।" ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਸੰਬਰ, 1921 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ 28 ਜੁਲਾਈ, 1922 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੇਮਿੰਗ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਗੇਮਿੰਗ ਐਕਟ, 1835 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ * ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨੁਕਸਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

(1) (1909) 1 KB 310

(2) 1922, 39 ਟੀ.ਜੇ.ਐਲ.ਆਰ. 128

ਮਾਮਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ*****

ਇਹ ਬੜੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ।

ਹੇਨਸ਼ਾਲ ਬਨਾਮ ਪੋਰਟਰ (1). ਗੇਮਿੰਗ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਮੁਦਈ ਨੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮਨਾਹੀ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ" ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਫੀ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਐਕਟ 1922 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਸੀ।, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ 'ਤੇ ਵੀਡਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੀ ਕਾਰਡੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ, ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਤੇ ਲਾਹੇਵੰਦ ਨਿਯਮ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਅਰਥ ਨਾ ਹੋਣ। ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ. ਮੈਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਭਾਰੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਬੌਲਿੰਗ ਬਨਾਮ ਕੈਂਪ (2) ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ

(1) (1923) 2 KB 193
(2) 39 TLR 31

ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾਪਣ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਪੈਕਟਿਵ ਓਪਰੇਸ਼ਨ। ਇੱਥੇ ਵਿਆਪਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨੂੰ ਲਓ। ਮੁਦਈ ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਨੇ 20 ਜੁਲਾਈ 1922 ਈ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਫਿਰ '੦ ਪ੍ਰਾ' ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ: ਕੋਹੇਨ ਬਨਾਮ ਹਾਲ (1) ਦੇਖੋ, ਇਹ ਕਰਜ਼ੇ

ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 20 ਜੁਲਾਈ, 1922 ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਉੱਦਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 1835 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਜ਼ੇ ਮੁੱਲ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਗਿਲਮੋਰ ਬਨਾਮ ਸੂਟਰ (2) ਵਿੱਚ, ਨੁਕਤਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ (29 ਕਾਰ. 2, ਸੀ. 3) 'ਤੇ ਉੱਠਿਆ, ਜੋ ਕਿ 1676 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ "ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ" ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਲਿਖਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੇਸ। ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਿਖਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ "ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਿਛਾਖੜੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮੁਦਈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।"

ਬੀਸਲਟਨ ਬਨਾਮ ਫਰੇਵਰ (3) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੈਨਡੈਂਸੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੈਡੀਕਲ ਐਕਟ (21 ਅਤੇ 22 ਵਿਅਤ. ਸੀ. 90) ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

- (1) (1922) 2 ਕੇਬੀ 37
- (2) (1677) 2 ਮੋਦ II 310
- (3) (1862) ਐਲਜੇ ਸਾਬਕਾ. 230

ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ 1861 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਐਨ.

ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਾਰਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਲੇਖ, \ ਚੋਪੜਾ ਜੇ $\text{ess} \wedge \text{ess} \wedge \text{ess}$ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਉਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਵੇਂ 1 ਜਨਵਰੀ, 1861 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ - /

ਉਸ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ" ਅਤੇ "ਕੋਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।" ਦ

ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ: n ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਮਾਉਂਟ ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਕੇਸ਼ੋਰਾਮ ਪੋਦਾਰ ਬਨਾਮ ਨੰਦੋ ਲਾਲ ਮਲਿਕ (2), ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਸਨੰਦ (3) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੀ. ਮੁਥਲੀਓਨਡਮ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਜੀ. ਵੈਕਟੇਸ਼ਰੀ ਚੇਟੀ (4), ਅਤੇ ਥੇਲੇਪੁਰਥ ਮਾਧਵ ਕੁਰੂਪ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਮੁਹੰਮਦ ਸੁਕਰੀ ਸਾਹਿਬ (5) ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਸੋਧ ਹੋਏ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(1) ਅਤੇ (2) ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ) ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇ। ਵਿੱਚ⁸

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਕੱਢਣ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਧ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ। ਸੋਧ ਦੇ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਅਮਲਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੰਚਪੋਸਾ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਜੇ. ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ-

“ਜੇ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ , ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਰ.ਆਰ.ਜੀ.ਟੀ.

ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ-> ment ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ,

ਉਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਸਥਿਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ * ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਜੋ ਕਿ ਨਵੇਂ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸੋਧ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਅਸਲ ਚਰਿੱਤਰ, ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਨਵੀਂ ਸੋਧ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8(1) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ * ਚੌੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ
ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ-

*

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕੋ, 'ਜਦੋਂ» ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ

ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ

ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਵਿਗਿਆਪਨ ਵਕੀਲ
ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ
ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ ਕਿ

ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਹਲਵਾਈ
ਬਨਾਮ ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ

ਚੋਪੜਾ ਜੇ.

ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਖਾਸ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ 'ਚਾਹੇ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿਚ ਜਾਂ ਹੋਰ।' ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੋਧ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਾਏ ਬਿਨਾਂ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ।

ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ।

ਪੀਪਲਜ਼ ਬੈਂਕ ਆਫ ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵਾਹਿਦ ਬੁਜ਼
(1) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ - ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। 1940 ਦਾ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਕਰਜ਼ਾਈ ਐਕਟ ਨੰ. 12, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਨੂੰ "ਕੁਰਕੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ" ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਉਸ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 1940 ਦੇ ਐਕਟ 12 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਘਰ ਨੱਥੀ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਉਸ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ. ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ

ਕਿ ਕੁਰਕੀ ਅਧੀਨ ਮਕਾਨ ਦੁਬਾਰਾ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ : ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ

“ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜੱਜਮੈਂਟ -ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। 1940 ਦੇ ਐਕਟ 12 ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਠੋਸ ਜਾਂ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ - ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਰਕੀ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਐਸ. 35 ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਐਸ. 35 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਧਾਰਾ ਪਿਛਾਖੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲੀਜ਼ਬੰਦ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ "ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਜਾਂ ਸੇਲ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ" ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿੱਚ "ਜਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਪਰ ਵਿਕਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ਕੁਰਕੀ, ਜੋ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਬ-ਸਿਸਟਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੈਰੀਜ਼, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਕਿਹਾ-

“ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਾਢੇ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਸੀ।

ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਹਲਵਾਈ
ਬਨਾਮ ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ

ਚੋਪੜਾ ਜੇ.

ਅਜਿਹੀ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ। ਇਹ
ਅਜਿਹੀ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਹੀ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ 1940 ਦੇ ਐਕਟ 12 ਦੇ ਸ. 35 ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰਾ ਭਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ - ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

ਵਿਚ ਮੁਹੰਮਦ. ਅਮੀਰ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਮੁਹੰਮਦ ਖਲੀਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1), ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰੱਖਿਆ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ: -

■ “ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਸਰਗੋਧਾ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਿੱਜੀ ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਾਜ਼ਬ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

(1) HR 1947 ਲਾਹੌਰ 180“

ਸੂਟ. ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਹ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ-

“ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਲਈ ਘਾਤਕ ਸੀ, ਮੁਦਈ, ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਾਰੂ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਲੀਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, * ਸੂਟ ਦੀ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ।

ਹਰੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮੰਗੂ ਰਾਮ (1) ਵਿਚ ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3)(a)(iii) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ / ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1956 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ, ਨੰਬਰ 29, ਜੋ ਕਿ ਆਈ.

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਹਲਵਾਲ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵਾਂਗ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ v. ਦਿੱਤੀ।

ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਉਦਾਹਰਨ ਚੋਪੜਾ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਕਿ ਕੀ 1956 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 29 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ - ਪਟੀਸ਼ਨ। ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ- “ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ - ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1956 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 29 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਸੋਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਠੋਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ। ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਅਤੇ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੇ 1949 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੀ ਸੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੋ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ”

ਐਕਟ ਦੇ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-

“ਸੋਧਣ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ - ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਹਾਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ ਅਤੇ ¹¹⁵¹¹¹¹ ਫਰਸ਼ਾਦ ਟੀ ਆਈ ,
 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ,
 ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ। ਕੀ ^{ਸੁਖਤਿਆਰ} ਚੰਦ
 ਐਕਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਚੋਪੜ , ਜੇ. ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰ-
 ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ
 ਹੀ ਹੈ
 " ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ। ਇਹ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
 ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ
 ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦ
 ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ
 ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਾਂ
 ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ
 ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜ-ਲੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ
 ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਕਮ * ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੰਗਾ
 ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ
 ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।"

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੋਧ ਐਕਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ
 ਕਰਨ ' ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ -* ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ
 ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਨੁਕਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ *ਮੋਤੀਆ*
ਵੰਤੀ ਬਨਾਮ ਸਰਧਾ ਰਾਮ (1), ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ 20 ਜਨਵਰੀ,
 1957 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਵੀ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ
 ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੁੜ-ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਥਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ
 ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਲੋੜ ਸੀ।

ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਪਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ
 ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ , ਮਕਾਨ
 ਮਾਲਕ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ 1956 ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੋਧ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ। ----- ਚੌਪੜਾ , ਜੇ. . . . , . . . , . . . , . . . -----.

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਸੋਧ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਬਦਲਾਅ ਕਾਰਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਘਰ ਮਨੁੱਖੀ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੀ: ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ , ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਨਿਰੀਖਣ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਣ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤ ਦੁਆਰਾ. ਬੇਦਖਲੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੇਦਖਲੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਧਾਰਾ (ii:) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 29 ਆਫ਼ 1956 ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਯਕੀਨਨ ਸਿੱਟਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ,

ਜਿਸ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸਰਗਰਮੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਮ ਪਰਸਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿਚਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਖਤਾਰ ਚੰਦ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

" ਟੀ
ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.

ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਰਹ ਪੁਨੇਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੁਰੂਪ ਵਾਸੁਦੇਵਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਲੀਜ਼ਡ ਪ੍ਰੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ com ਵਾਅਦਾ ਫਰਮਾਨ। - ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਰਡਰ, 1950 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਾਰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕੇ, * ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਸਿਰਫ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਇਮਾਰਤਾਂ (ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਆਰਡਰ. ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ < ਇਸ ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ -

“ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਖਾਸ - ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਹਲਵਾਈ
ਵੀ.
ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ

ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.

ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੱਖੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਫ਼ੋਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ * ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

BA ਵੁੱਡਮੈਨ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੇਜੀਨਾ ਰਾਜਨ (1) ਵਿੱਚ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਸਈਦ, ਜੇ. ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਣਾ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਨੰਬਰ ਦੇ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ। 1951 ਦਾ 8. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਤੋਂ 7 ਸਤੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਬੇਦਖਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਧ ਐਕਟ 1 ਮਈ, 1951 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਾਈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ। ਐਕਟ 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 (ਬੀ) ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। . ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਹਾ * ਵਾਈ 1951 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ । 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਨੇ ਅੰਤਰ ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ ਨੂੰ

ਦੱਸਿਆ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ 'ਅਰਜ਼ੀ, ਅਪੀਲ ਤਰਜੀਹੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਲੰਬਿਤ ਸੀ।

Chopra, J.

ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1951 ਦਾ ਐਕਟ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 7 ਸਤੰਬਰ, 1950 ਦੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ "ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਪੂਰਵ-ਅਨੁਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਹਰ ਅਗਲੀ ਸੋਧ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਐਕਟ 1956 ਦੇ ਐਕਟ 29 ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਸੋਧ ਧਾਰਾ 13(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। (a) ਐਕਟ 29 ਦੇ 1956 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੂਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਸੁਪਰੀਮਕੋਰਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ 1956 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ।

(ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।)

" . . . " ਦੀ
ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ - ਸੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1941 ਐਫਸੀ 16
- (2) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1927 ਪੀਜੀ 97
- (3) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1948 ਸਿੰਧ 86
- (5) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1949 ਪਾਗਲ. 367

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ